14/05/2026

Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Μόσχας: Αποφάσεις για νέους Νεομάρτυρες και Ομολογητές

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Μόσχας

Η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Μόσχας συνήλθε σήμερα, Πέμπτη 14 Μαΐου 2026, στην Πατριαρχική και Συνοδική Κατοικία στην Ιερά Μονή Ντανίλοφ στη Μόσχα, υπό την προεδρία του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών κ.κ. Κυρίλλου.

Κατά τη διάρκεια των εργασιών της Ιεράς Συνόδου, μεταξύ άλλων, εξετάσθηκαν εισηγήσεις προς τη Συνοδική Επιτροπή επί των Αγιοκατατάξεων, υπό τον πρόεδρό της, Επίσκοπο Τρόιτσκ κ. Παγκράτιο, σχετικά με αιτήματα νέων αναγραφών στη Σύναξη των Νεομαρτύρων και Ομολογητών της Εκκλησίας της Ρωσίας.

Στο πλαίσιο αυτό, κατόπιν αιτήματος του Μητροπολίτη Αικατερινβούργου και Βερχοτούρας κ. Ευγενίου η Ιερά Σύνοδος ενέκρινε την αναγραφή του μοναχού Βλαδιμήρου (Ελιζάροφ) στη Σύναξη των Νεομαρτύρων και Ομολογητών της Εκκλησίας της Ρωσίας. Η μνήμη του θα τιμάται στις 7/20 Φεβρουαρίου, ημέρα της μαρτυρικής του κοιμήσεως.

Παράλληλα, αποφασίσθηκε ότι τα τίμια λείψανά του, εφόσον ανευρεθούν, θα θεωρούνται ιερά λείψανα άξια εκκλησιαστικού σεβασμού και τιμής, ενώ δόθηκε και η ευλογία για την αγιογράφηση ιερών εικόνων προς προσκύνηση, σύμφωνα με την παράδοση και τις αποφάσεις της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου. Το όνομα του νέου αγίου αναγράφηκε επίσης στις ήδη εγκεκριμένες Συνάξεις των Αγίων του Αικατερινβούργου και των Αγίων του Περμ.

Ο κατά κόσμον Βασίλειος Βικέντιεβιτς Ελιζάροφ γεννήθηκε το 1877 στο χωριό Μπικόβα της επαρχίας Νόβγκοροντ, σε αγροτική οικογένεια. Συμμετείχε στον Ρωσοϊαπωνικό Πόλεμο των ετών 1904-1905, ενώ από το 1907 συνδέθηκε με τη μοναστική ζωή ως εργάτης στη Μονή Σολοβκί. Το 1911 εισήλθε ως δόκιμος στη Μονή Αγίου Νικολάου του Μπελογκόρσκ της επαρχίας Περμ. Κατά τα έτη 1914-1917 υπηρέτησε εκ νέου στον ρωσικό στρατό, αυτή τη φορά στο πυροβολικό κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Μετά την επιστροφή του στη Μονή,

εκάρη μοναχός την 1η Ιουνίου 1919 λαμβάνοντας το όνομα Βλαδίμηρος.

Παρέμεινε στη Μονή Μπελογκόρσκ έως το κλείσιμό της από το σοβιετικό καθεστώς το 1923. Την ίδια χρονιά συνελήφθη και κρατήθηκε επί σχεδόν επτά μήνες. Μετά την αποφυλάκισή του εργάσθηκε ως φύλακας στον Ναό της Αναλήψεως στην περιοχή Μιχαήλοβσκι Ζαβόντ, στη σημερινή περιφέρεια του Σβερντλόφσκ. Η ενεργός αντίδρασή του στα σχέδια κλεισίματος του ναού οδήγησε σε νέα σύλληψη τον Ιανουάριο του 1930. Κατά τις ανακρίσεις επέδειξε αξιοσημείωτη πνευματική γενναιότητα και αμετακίνητη ομολογία πίστεως. Με απόφαση της διαβόητης «Τρόικας» της OGPU στα Ουράλια, στις 16 Φεβρουαρίου 1930 καταδικάσθηκε σε θάνατο και εκτελέστηκε στις 20 Φεβρουαρίου του ίδιου έτους. Πιθανολογείται ότι ενταφιάστηκε σε ομαδικό τάφο κοντά στο Αικατερίνμπουργκ, στην περιοχή σκοπευτηρίου της σοβιετικής μυστικής αστυνομίας.

Η Ιερά Σύνοδος εξέτασε επίσης την εισήγηση για την ένταξη του Αθανασίου Αντρέγεβιτς Σάικο στη Σύναξη των Νεομαρτύρων και Ομολογητών της Εκκλησίας της Ρωσίας, έπειτα από σχετικό αίτημα του Μητροπολίτη Ορέλ και Μπόλχόβ κ. Τύχωνος. Η Σύνοδος αποφάσισε την επίσημη αναγραφή του ονόματός του, αναγνωρίζοντας τον μαρτυρικό και ασκητικό βίο του μέσα στις διώξεις του αθεϊστικού καθεστώτος.

Η μνήμη του μακαριστού Αθανασίου Σάικο θα τιμάται στις 22 Απριλίου / 5 Μαΐου, ημέρα της κοιμήσεώς του. Παράλληλα, η Σύνοδος όρισε ότι τα λείψανά του, σε περίπτωση ευρέσεως, θα τιμώνται ως ιερά λείψανα, ενώ ενέκρινε και την αγιογράφηση εικόνων του προς προσκύνηση. Το όνομά του αναγράφηκε επίσης στη Σύναξη των Αγίων της περιοχής Οριόλ.

Ο Αθανάσιος Σάικο γεννήθηκε το 1887 στο χωριό Ντανίτσεβο της Βολυνίας, σε οικογένεια δημοσίων υπαλλήλων. Υπηρέτησε στον στρατό από το 1905 έως το 1908 και στη συνέχεια εργάσθηκε σε διάφορες υπηρεσίες. Το 1917 επέστρεψε στον τόπο καταγωγής του, όπου εργαζόταν ως απλός εργάτης. Το 1920 συνελήφθη και κρατήθηκε σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως στην πόλη Οριόλ. Μετά την αποφυλάκισή του εγκαταστάθηκε στο καμπαναριό του Καθεδρικού Ναού των Θεοφανείων της πόλεως και άρχισε να βιώνει την ασκητική οδό της διά Χριστόν σαλότητας.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1920, ύστερα από θαυμαστή θεραπεία από σοβαρή ασθένεια και με την ευλογία του πνευματικού του, εισήλθε σε μοναστήρι. Από το 1926 έως το 1931 έψαλλε στο αναλόγιο του Ναού της Αναστάσεως στο πρώην μοναστηριακό κοιμητήριο Αθανασίου της πόλεως Οριόλ. Τον Απρίλιο του 1931 συνελήφθη εκ νέου με την κατηγορία ότι ασκούσε αντισοβιετική επιρροή στους

πιστούς και απέτρεπε τους αγρότες από την ένταξή τους στα κολχόζ. Παρά τις πιέσεις, αρνήθηκε τις περισσότερες κατηγορίες και τελικώς η υπόθεση τέθηκε στο αρχείο λόγω έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων.

Το 1932 οδηγήθηκε σε ψυχιατρικό νοσοκομείο του Οριόλ, όπου παρέμεινε επί εννέα έτη. Παρά τον εγκλεισμό του, πλήθος πιστών τον επισκεπτόταν ζητώντας πνευματική παρηγοριά, συμβουλή και προσευχή. Κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου συνέχισε να ενισχύει πνευματικά τους ανθρώπους, προειδοποιώντας για κινδύνους και παρηγορώντας οικογένειες στρατιωτών και αιχμαλώτων. Από το 1948 και εξής συνελήφθη επανειλημμένα και εγκλείσθηκε εκ νέου σε ψυχιατρικές κλινικές, όπου παρέμεινε συνολικά ακόμη επτά χρόνια. Ωστόσο, στα ιατρικά αρχεία δεν διαπιστώθηκαν ποτέ ψυχικές διαταραχές, ενώ οι γιατροί σημείωναν διαρκώς τη θρησκευτικότητά του, την πραότητα, την ηρεμία και την καλοσύνη του χαρακτήρα του.

Ο Αθανάσιος Σάικο εκοιμήθη στις 5 Μαΐου 1967, σε ηλικία 81 ετών, και ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο Κρεστιτέλσκογε της πόλεως Οριόλ. Η τιμή προς το πρόσωπό του είχε ήδη αρχίσει εν ζωή και συνεχίζεται αδιάλειπτα έως σήμερα, περισσότερο από μισό αιώνα μετά την κοίμησή του. Μάλιστα, έχουν καταγραφεί μαρτυρίες πιστών για θαυμαστές επεμβάσεις και βοήθεια κατόπιν προσευχής προς τον νέο Ομολογητή, ορισμένες εκ των οποίων συνοδεύονται ακόμη και από ιατρική τεκμηρίωση.

Επιπλέον η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Μόσχας έλαβε αποφάσεις σχετικά με τις Συνάξεις των Αγίων των Μητροπόλεων Μάρι και Σαμάρας.

Ύστερα από αίτημα του Μητροπολίτη Ιοσκάρ, Ολάς και Μάρι κ. Ιωάννη, η Ιερά Σύνοδος ενέκρινε τα ονόματα της Συνάξεως των Αγίων της Μητροπόλεως Μαρί. Παράλληλα, αποφασίστηκε ο εορτασμός της Συνάξεως να τιμάται την πλησιέστερη Κυριακή μετά την εορτή της Συνάξεως των Αγίων του Καζάν, δηλαδή μετά τις 4/17 Οκτωβρίου.

Επίσης, μετά από αίτημα του Μητροπολίτη Σαμάρας και Νοβοκουϊμπίσεφ κ. Θεοδοσίου, η Ιερά Σύνοδος προστέθηκε νέα αναγραφή στη Σύναξη των Αγίων της Μητροπόλεως Σαμάρας. Στη Σύναξη προστέθηκε το όνομα του Αγίου Γερασίμου Ντομπροσέντοφ, Επισκόπου Άστραχαν ο οποίος εκοιμήθη το 1880 και ήταν επί έντεκα χρόνια στο πηδάλιο της Επισκοπής Σαμάρας.

Image not found or type unknown

